

► **Jay-Jay (23) verloor zijn moeder en kreeg steun van zijn teamgenoten**

‘Daar ben ik eeuwig dankbaar voor’

De moeder van Jay-Jay Scholtes stapte eerder dit jaar uit het leven. Eerst isoleerde hij zich thuis en kwam hij in een donkere spiraal terecht, later vond de jonge Hagenaar veel steun bij zijn handbalclub WHC/Hercules.

Peter Lotman

Den Haag

Negen maanden nadat de moeder van Jay-Jay Scholtes (23) uit het leven stapte, kan de Hagenaar er wat makkelijker over praten. „Ze kampte met hevige depressies, een borderline-stoornis en ADHD. Ze heeft ook meerdere suïcide pogingen gedaan en werd regelmatig opgenomen”

Regelmatig trok Scholtes er met zijn moeder op uit, bijvoorbeeld naar de Puinduin bij Kijkduin, om haar op andere gedachten te brengen. „Ik praatte veel met haar. Het waren emotionele gesprekken, heel indringend. Het heeft jammer genoeg niet geholpen”, vertelt hij in de verte turend. „Verschrikkelijk natuurlijk en het heeft me enorm aangegrepen.”

Isolatie

Aanvankelijk dacht Scholtes het overlijden van zijn moeder allemaal zelf wel te kunnen verwerken. „Ik ben er mee omgegaan door eerst mezelf thuis te isoleren, maar hierdoor kwam ik in een donkere spiraal terecht. Uiteindelijk heeft mijn vader me naar de dokter gesleept om vervolgens in therapie te gaan. Dat was hard werken tijdens die therapie, maar het heeft enorm geholpen en daar ben ik eeuwig dankbaar voor.”

▲ Jay-Jay Scholtes op een bankje bij de Puinduin nabij Kijkduin, waar hij veel gesprekken met zijn moeder voerde. FOTO PERRY BIEMANS

Niet alleen die psychische hulp was een steun voor hem, maar ook de opvang bij zijn handbalclub WHC/Hercules gaf hem de moed om door te gaan. „Op de ochtend dat ik hoorde dat mijn moeder was overleden, stond ik dezelfde avond in de sporthal te trainen met mijn ploeggenoten. Die avond en de verdere week werd het mij heel duidelijk hoe waardevol onze band als selectie was. Ik was super gemotiveerd om zo vaak mogelijk naar de training te komen als ik mentaal aan kon.”

Scholtes is gek van het handbal-spelletje en juist daarom wilde hij blijven trainen en spelen, vertelt hij. „Die gasten haalden zo’n grote last van mijn schouders. Voor mij

waren de spelers van de selectie in die tijd van onschatbare waarde. Het bewees maar weer eens hoe belangrijk het verenigingsleven is,

Het bewees weer hoe belangrijk het verenigingsleven is, ook in moeilijke tijden

– Jay-Jay Scholtes

juist ook in moeilijke tijden.”

Vergeten doe je zo’n ingrijpende gebeurtenis in je leven uiteraard niet, maar Jay-Jay kan weer volle-

dig zijn energie kwijt in het keepen, zijn studie software engineering aan de Haagse Hoge School en zijn baantjes bij Picnic en PostNL. „Op mijn twaalfde jaar ben ik met handbal begonnen bij WHC en tot de B-jeugd ben ik rechteropbouwer geweest. Totdat ze zeiden: ga jij maar in het doel staan”, vertelt de krachtige keeper, die veel in de gym te vinden is.

De talentrijke doelman komt niet uit een handbalgezin. „Tot aan groep 8 had ik eigenlijk nog nooit van handbal gehoord. Mijn juf op school handbalde bij Hellas en wij mochten als klas een paar wedstrijden komen bekijken. Toen werd ik gelijk verliefd op die sport. Nu ben ik samen met Thijs van

Zeijl keeper van het eerste team van WHC/Hercules in de Super Handball League.”

Scholtes staat bekend als een rustige, aardige jongen, die van een lolletje houdt. „Maar ook een beetje apart af en toe en eigenwijs. Maar ja, anders word je ook geen keeper”, zegt hij lachend.

De toekomst ziet er voor Scholtes dus weer wat rooskleuriger uit. „Ik wil samen met mijn superlieve vriendin Jasmine een mooi leven opbouwen. Verder veel tijd besteden aan mijn grote hobby’s handbal en koken, wat ik allebei het liefste elke dag doe. De narigheid hebben we gehad. Het is nu tijd voor de zonnige kant van het leven.”